

Az önkéntesség és én

Mindig szerettem közösségben, a közösségért dolgozni. 2006-ban, amikor elmentem nyugdíjba néhány hét pihenés, érdekes, az aktív munka mellett eddig nem megvalósítható, most valóra vált program után valami üresség is belopakodott az életembe

Elfoglaltságom pedig volt elég, hiszen hála Istennek nagy szerető család, sok unoka vett körül.

Kezdtem körülnézni, hol hasznosíthatom eddigi tapasztalataimat, segíthetek másoknak. Így találtam rá először a Magyar Hospice Alapítványra, a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeumra, ahol ma is önkénteskedek. Az alapítványnál betegágy mellett dolgozom, a múzeumban a múzeumpedagógiai foglalkozásokon segítek.

Egy nagyon szerencsés véletlen alkalmával találkoztam az Önkéntes Központ Alapítvánnyal, ahol tíz éve otthon érzem magam, és örömmel teszem a dolgom. Megalapítottuk többek között a TESZÜNK senior klubot, ahol úgy érzem a klubtársak jól érzik magukat, örömmel tevékenykedünk együtt. Így aztán kerek lett az életem

Mit jelent nekem az önkéntesség? Lehetőséget arra, hogy ismét hasznos lehetek, segíthetek olyanoknak, akiknek szüksége van rá, tartozom egy hasonlóan gondolkodó közösséghez. Megismerhettem és megismerhetek sok értékes embert, akiktől tanulhatok. Kipróbálhatom magam új területeken, lehetőségem van sok új tapasztalat, élmény megszerzésére. A saját hosszú évek során szerzett tapasztalataimat, tudásomat pedig hasznosítom, továbbadhatom. Az időmet magam oszthatom be.

Úgy érzem, hogy az önkéntesség az egészségemre is jó hatással van. Egészségesnek, frissnek érzem magam.

Azáltal, hogy adhatok, a nyertes én vagyok. Nagyon megéri!

Scholzné Hibay Alíz